

Ακέραια Καρδιά

"Μην έχετε λοιπόν άγχος και μην αρχίζετε να λέτε: 'τι θα φάμε;' ή: 'τι θα ποιούμε;' ή: 'τι θα ντυθούμε;' Γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό. όμως ο ουράνιος Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά. Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν. Μην αγωνιάτε, λοιπόν, για το αύριο, γιατί η αυριανή μέρα θα έχει τις δικές της φροντίδες. Φτάνουν οι έγνοιες της κάθε μέρας." Κατά Ματθαίον 6:31-34

Για τίποτε να μη σας πιάνει άγχος, αλλά σε κάθε περίπτωση, τα αιτήματά σας να τα απευθύνετε στο Θεό με προσευχή και δέηση, που θα συνοδεύονται από ευχαριστία. Και η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό. Φιλιππησίου 4:6-7

Ο Κύριος μας παραγγέλλει να μη μεριμνάμε ή ανησυχούμε για τη ζωή μας όπως οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν τον Θεό. Μας λέει να ζητάμε μάλλον τη Βασιλεία και τη δικαιοσύνη Του και ότι ΑΥΤΟΣ θα προσθέσει στη ζωή μας όλα αυτά που χρειαζόμαστε για το ταξίδι μας πάνω στη γη. Μας λέει να προσευχόμαστε για όλα και να μην αγχωνόμαστε. Όταν το κάνουμε αυτό, ο Θεός θα διαφυλάξει τις καρδιές και το νου μας σε τέλεια ειρήνη. Φαίνεται να μας λέει ο Κύριος να σταματήσουμε όλες τις δραστηριότητες που μας κάνουν να αγχωνόμαστε και απλά να προσευχηθούμε. Και μπορεί αυτό να είναι ένα μέρος της υπόθεσης αλλά πάει ακόμα πιο βαθιά.

Οι περισσότεροι από μάς ξέρουμε ποια είναι τα συμπτώματα της ανησυχίας και του άγχους και πολλοί άνθρωποι αποφασίζουν να κάνουν κάποιες εξωτερικές αλλαγές για να απαλλαγούν από αυτή την "αρρώστια", μόνο για να βρεθούν ξανά μέσα στο φαύλο κύκλο της δύναμής της. Λίγοι πραγματικά γνωρίζουν ποια είναι η πραγματική βιβλική αιτία του άγχους και έτσι δεν μπορούν να ελευθερωθούν από την κυριαρχία του. Τι σημαίνει στ' αλήθεια να ανησυχούμε, να αγχωνόμαστε για τη ζωή μας;

Το κλειδί για να καταλάβουμε αυτή την "ασθένεια" αποκαλύπτεται μέσα στη μικρή αλλά πολύ δυνατή λέξη που χρησιμοποιείται στο πρωτότυπο κείμενο (μεριμνάω). Η λέξη αυτή έχει την ίδια ρίζα 'μερ' με το 'μερίζω, μερίζομαι' που μπορεί να σημαίνει διαμοιράζομαι, διανέμομαι, διαιρούμαι, διασκορπίζομαι. Έτσι όταν ακούμε τον Κύριο να μας λέει να μην ανησυχούμε, δεν μας λέει απλά να σταματήσουμε όλες τις εξωτερικές δραστηριότητές μας ή τις σκέψεις μας για το μέλλον, αλλά εισχωρεί βαθύτερα, στην πραγματική κατάσταση της καρδιάς μας.

Τον Θεό ενδιαφέρει πάνω απ' όλα η καρδιά μας να μην περισπάται ή χωρίζεται, σαν μια πίτα που κόβεται φέτες και μοιράζεται ανάμεσα στις πολλές δραστηριότητες και τους ανθρώπους της ζωής μας: ένα κομμάτι δίνεται στη δουλειά μας, ένα στον ή στη σύζυγό μας, ένα στον Θεό, ένα στη διακονία μας, κλπ. Στο τέλος, όλοι και όλα παίρνουν από ένα κομμάτι, αλλά ο Κύριος είναι απλά και μόνο ένα κομμάτι της πίτας και όχι όλη η πίτα, και αν είναι και ένα κομμάτι! Έχουμε γεμίσει άγχος γιατί έχουμε χάσει εκείνη την πληρότητα και την ειρήνη που απορρέει από την εκπλήρωση του πρώτου καθήκοντός μας που είναι να αγαπάμε τον Κύριο τον Θεό μας με ΟΛΗ μας την καρδιά, ΟΛΟ το νου και ΟΛΗ τη δύναμή μας. Μια αδιαίρετη, ακέραια καρδιά είναι στην πραγματικότητα ο μόνος αληθινός δρόμος προς την εκπλήρωση της πρώτης εντολής.

Ένας οίκος (μια καρδιά) διαιρεμένος δεν μπορεί να σταθεί. Ο εχθρός το γνωρίζει αυτό και εργάζεται πυρετωδώς για να μας κάνει να χωρίσουμε και να διαμοιράσουμε τους τομείς της ζωής μας ώστε να μην έχουμε τη δύναμη που βγαίνει από μια ακέραια καρδιά. Όταν η καρδιά μας χωρίζεται σε τμήματα, χάνουμε επίσης τη βαθιά αίσθηση ότι ο

Θεός είναι Ένας και ότι πρέπει να Τον αγαπάμε με αυτή την ολότητα και τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας (με την ίδια αυτή ενότητα αγάπης).

Ο Θεός λέει ότι, "όπου είναι τα πλούτη σας εκεί θα είναι και η καρδιά σας" Κατά Λουκάν 12:34. Αν ο θησαυρός μας είναι μόνο στον Κύριο, η καρδιά μας θα είναι ολόκληρη και θα κατέχεται από Αυτόν, αλλά αν ο θησαυρός μας είναι εδώ κι εκεί και παντού, σε εφήμερα και γήινα πράγματα, θα ανακαλύψουμε ότι έχουμε σκορπίσει και έχουμε χάσει την καρδιά μας, το μόνο μας κέντρο στο Θεό. Ο Θεός θα είναι μόνο ένα κομμάτι της πίτας (της καρδιάς μας) η οποία μοιράζεται ανάμεσα σε πολλούς άλλους ανθρώπους και πράγματα. Δεν θα είναι ο αποκλειστικός Ιδιοκτήτης με τα αποκλειστικά δικαιώματα στην καρδιά και στη ζωή μας. Συνεπώς, δεν θα έχουμε τη δύναμη να αγαπάμε τον Θεό όπως επιθυμεί πραγματικά, ούτε θα μπορούμε να αγαπάμε τους άλλους με την ίδια θεϊκή αγάπη την οποία θέλει να χύσει στην καρδιά μας.

Το αποτέλεσμα αυτού του διαμερισμού και του περισπασμού είναι μία ταραγμένη (αγχώδης) καρδιά και νους που ρίχνεται σε πολλές σκοτούρες και πολλή δραστηριότητα που μας σέρνει από δω κι από κει, μια καρδιά που δεν μπορεί να κάτσει ήσυχη και να ηρεμήσει ακούγοντας στα πόδια του Κυρίου. Ένα μεγάλο μέρος της εκκλησίας έχει το ίδιο αυτό άγχος και την ίδια ξέφρενη δραστηριότητα που βγαίνει από μια διαιρημένη καρδιά και νου που βλέπουμε στον κόσμο και δεν θα έπρεπε να είναι έτσι.

Οι περισσότεροι άνθρωποι, ιδιαίτερα οι άντρες, φορούν διαφορετικά καπέλα για τις διάφορες πλευρές της προσωπικότητάς τους. Ένα καπέλο είναι για τον/ την σύζυγο, ένα άλλο για το επάγγελμα, άλλο για τον πατέρα, για τον φίλο, τη διακονία, και ούτω καθεξής. Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι αυτό είναι φυσιολογικό, αλλά στην πραγματικότητα προέρχεται από μια διαμερισμένη καρδιά που έχει τις ρίζες της στην αμαρτωλή μας φύση. Είναι ο φόβος να αφεθούμε, να κάνουμε περιτομή στη σάρκα της καρδιάς μας όπου ο Θεός θέλει να φέρει θεραπεία που θα φέρει ολοκλήρωση και ενότητα. Ο Ιησούς Χριστός είχε μια τέλεια ακέραια καρδιά όταν περπατούσε πάνω στη γη και ήρθε για να αποκαταστήσει αυτή την καινούργια καρδιά στους ανθρώπους που δημιούργησε, αλλά οι οποίοι λόγω της αμαρτίας έπεσαν στο διαμερισμό.

Πριν από πολλά χρόνια, ο Κύριος μου έδειξε σε μια όμορφη αποκάλυψη, πόσο ωραίος και εντελώς ολοκληρωμένος ήταν ο άνθρωπος μέσα σε όλη την ύπαρξή του όταν δημιουργήθηκε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού. Το σώμα του, η ψυχή και το πνεύμα του λειτουργούσαν με τέλεια ενότητα και αρμονία. Η καρδιά του ήταν όμορφη και τέλεια, κατοικία του ΕΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ ΘΕΟΥ. Αλλά η αμαρτία τα σύντριψε όλα. Η καρδιά του διαμερίστηκε. Η καρδιά και ο νους του χωρίστηκαν και μπήκαν σε πόλεμο. Το σώμα του άρχισε να λειτουργεί ανεξάρτητα από την ψυχή και το πνεύμα του. Η ψυχή του έπαψε να υπακούει στο πνεύμα σε τέλεια ενότητα. Αλλά σφετερίστηκε και παραμέρισε τη θεία τάξη. Όλα κατέρρευσαν.

Η λύτρωση του Χριστού μας φέρνει πίσω στην ολοκλήρωση που δίνει ο Θεός και σε ενότητα μέσα μας. Αυτή η ολοκλήρωση είναι που μας αποκαθιστά πάλι στο να μπορούμε να εξαρτόμαστε πλήρως απ' Αυτόν και όχι από τον παλιό διαιρημένο εαυτό μας και μας κάνει ικανούς να είμαστε ενωμένοι ο ένας με τον άλλο μέσα σ' αυτή την ίδια ενότητα.

Καθώς πορευόταν με τους μαθητές του ο Ιησούς, μπήκε σ' ένα χωριό, τον υποδέχθηκε σπίτι της κάποια γυναίκα, που την έλεγαν Μάρθα. Αυτή είχε μια αδερφή που ονομαζόταν Μαρία, κι η οποία κάθισε στα πόδια του Ιησού και άκουγε τη διδασκαλία του. Αντίθετα, η Μάρθα δούλευε ασταμάτητα για να τους περιποιηθεί. Πήγε λοιπόν στον Ιησού και του είπε: "Κύριε, δε νοιάζεσαι που η αδερφή μου με άφησε μόνη να σε περιποιούμαι; Πες της, λοιπόν, να με βοηθήσει". Ο Ιησούς της αποκρίθηκε: "Μάρθα, Μάρθα, ασχολείσαι και αγωνιάς για τόσα πολλά πράγματα, ενώ ένα μόνο χρειάζεται. Αυτό διάλεξε η Μαρία, και δεν πρόκειται να της το αφαιρέσει κανείς". Κατά Λουκάν 10:38-42

Εδώ βλέπουμε μια εικόνα διαμερισμένης καρδιάς (Μάρθα) και μιας ακέραιας καρδιάς (Μαρία). Πολλοί μέσα στο σώμα του Χριστού είναι σαν τη Μάρθα, εσωτερικά μερισμένοι και εξωτερικά σέρνονται δεξιά κι αριστερά σε πολλές δραστηριότητες, νομίζοντας ότι αυτή η πολλή ενασχόληση ευχαριστεί τον Κύριο, πεπεισμένοι ότι οι άλλοι, που κάθονται στα πόδια του Κυρίου είναι τεμπέληδες ή απρόθυμοι να έρθουν και να βοηθήσουν τους πιο απασχολημένους. Αυτό δεν είναι καινούργιο φαινόμενο.

Όταν ο Μωυσής, υπακούοντας το λόγο του Κυρίου λέει στον Φαραώ, "Άσε το λαό μου να φύγουν για να πάνε να κάνουν μια γιορτή μέσα στην έρημο για να με τιμήσουν" ο Φαραώ αρνείται λέγοντας ότι είναι τεμπέληδες ('αργοί' στα Εβραϊκά) και γι' αυτό το λόγο θέλουν να αφήσουν την εργασία τους και να πάνε να θυσιάσουν στον Κύριο. Ο Κύριος ήθελε να μεταμορφώσει το λαό Του από εργάτες/ δούλους σε λαυτετές/ ιερείς. Ο Φαραώ (ένας τύπος του Σατανά) προσπάθησε να πείσει το λαό του Θεού ότι ήταν τεμπελιά "απλώς" να λατρεύουν τον Κύριο αντί να ασχολούνται με κάτι πιο "εποικοδομητικό" όπως να χτίζουν μεγάλα οικοδομήματα με τον ιδρώτα του προσώπου τους.

Ο Σατανάς πάντα προσπαθεί να πείσει τους ανθρώπους του Θεού ότι το να λατρεύουν τον Θεό είναι ματαιοδοξία ή τεμπελιά και ότι υπάρχουν πιο σημαντικά και απαραίτητα πράγματα να κάνουμε, ακόμα και στο έργο της Βασιλείας του Θεού. Αλλά ο Θεός είχε διατάξει τον Μωυσή και το λαό να φύγουν από την Αίγυπτο (τον κόσμο) και να κάνουν γιορτή γι' Αυτόν στο βουνό. Ο Φαραώ λέει, "Η δουλειά τους πρέπει να γίνει πιο βαριά, ώστε να είναι συνέχεια απασχολημένοι, και να μην ξεσηκώνονται με παραπλανητικά λόγια". Ο Μωυσής είχε ακούσει το λόγο του Κυρίου όταν ήταν στην απομόνωση της ερήμου, αλλά τώρα ο εχθρός φορτώνει το λαό με περισσότερη εργασία για να τους πείσει ότι είναι ανοησία να δίνουν προσοχή στα λόγια του Κυρίου. Έξοδος 5:1-9

Αλλά η Μαρία έκατσε στα πόδια του Κυρίου με ακέραια και απερίσπαστη καρδιά και άκουγε το λόγο Του. Η Μάρθα ΥΠΗΡΕΤΟΥΣΕ, αλλά η Μαρία ΑΚΟΥΓΕ. Η Μάρθα έτρεχε από δω κι από κει υπηρετώντας (και παραπονούμενη), αλλά η Μαρία έκατσε και άκουγε και όταν το έκανε, άκουσε τη φωνή του Θεού! Οι περισσότεροι πιστοί δεν κάθονται αρκετά για ν' ακούσουν πραγματικά το λόγο του Κυρίου. Είναι πολύ διαιρεμένη στην καρδιά τους. Ο άνθρωπος, λέει η Γραφή, δε ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού. Κατά Ματθαίοι 4:4

Η Μαρία έμαθε ότι η πραγματική ζωή της συνίστατο στο να ακούει το λόγο του στόματός Του που πήγαζε από την αφθονία της καρδιάς Του και όχι από το ψωμί που φθείρεται. Το κρέας γι' αυτήν ήταν να ακούει το λόγο και να τον εκτελεί. Ο Ιησούς ξέρεi ότι η πρώτη αληθινή μας ανάγκη είναι να κάτσουμε στα πόδια Του και ν' ακούμε το λόγο Του. Τότε μες απ' όλα αυτά που μας οδηγεί να κάνουμε, η υπηρεσία μας σ' Αυτόν θα έχει την τελειότητα της Μαρίας η οποία λίγο αργότερα έχυσε στα πόδια του Ιησού το μύρο που ακόμα και σήμερα γεμίζει τον κόσμο με την ευωδιά της αγάπης του Γολγοθά.

Όταν ο Ιούδας διαμαρτυρήθηκε ότι η πράξη της Μαρίας ήταν σπατάλη, ο Ιησούς του λέει να μη την ενοχλεί γιατί το είχε κάνει ως προετοιμασία για την ταφή Του. Η Μαρία ήταν σε τέτοια τέλεια αρμονία με την καρδιά, το θέλημα και το χρόνο του Θεού, που όταν άκουσε μέσα στην καρδιά της ότι επρόκειτο να πεθάνει για τον κόσμο, ήταν πρόθυμη να είναι αυτή που θα έχριε το σώμα Του για την ταφή Του. Καθόμαστε άραγε και ακούμε αρκετά στα πόδια του Ιησού ώστε ν' ακούσουμε έναν επίκαιρο λόγο που θα προετοιμάσει εμάς και άλλους για τις μέρες που έρχονται, ακόμα και για τον ερχομό του Κυρίου;

Η αληθινή αγάπη που προέρχεται από τον Θεό δεν μπορεί ποτέ να πηγάζει από μια διαιρεμένη καρδιά που δίνει μία μόνο μερίδα στον Κύριο και σε άλλους. Η αληθινή θεϊκή αγάπη μπορεί να ρέει μόνο μέσα από μια ολόκληρη, θεραπευμένη καρδιά που δεν γνωρίζει μέτρο ή ελάχιστο όριο, αλλά τα δίνει όλα πλούσια στον Κύριο. Από την ίδια τη φύση της, η τέλεια αγάπη του Θεού δεν μπορεί ποτέ να κυλάει με μέτρο.

Γιατί και η γνώση μας και η προφητεία μας περιορίζονται μονάχα σ' ένα μέρος της αλήθειας. Όταν όμως το τέλει που περιμένουμε θα έρθει, τότε το μερικό θα πάψει να υπάρχει. Προς Κορινθίους Α' 13:9

Αλήθεια, τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπά, σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη, τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε το Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει. Α' Κορινθίους 13:12

Όταν οι καρδιές μας αφήσουν τον μερισμό, όταν πραγματικά επιθυμούμε και είμαστε πρόθυμοι να περπατήσουμε μέσα στην πλήρη κληρονομιά μας, στην καινούργια καρδιά, εντελώς αποκαταστημένη και ολοκληρωμένη, την καρδιά του Χριστού, δεν θα Τον βλέπουμε πια θαμπά, αλλά πρόσωπο προς πρόσωπο. Θα Τον γνωρίζουμε όπως Αυτός μας έχει γνωρίσει και θα γνωρίζουμε ο ένας τον άλλο σύμφωνα με το Πνεύμα, την καρδιά του Θεού και όχι σύμφωνα με τους παλιούς τραυματισμένους και κομματιασμένους εαυτούς μας.

Σε ενθαρρύνω να αφήσεις κάθε ανησυχία και όλα τα βάρη που σε εμποδίζουν να πας στα πόδια του Κυρίου και να κάτσεις εκεί μέχρι να ακούσεις το λόγο Του να βγαίνει από το στόμα Του. Είναι τροφή για σένα και γι' αυτούς που είναι κοντά σου. Είσαι πεινασμένος, αλλά πεινάνε και αυτοί που είναι γύρω σου που δεν έχουν ακούσει ποτέ έναν λόγο από το στόμα του Θεού και απ' τα βάθη της καρδιάς Του. Τη στιγμή που Τον ακούσεις, θα ελευθερωθείς από το άγχος και τις ανησυχίες. Θα Τον δεις πιο καθαρά από ποτέ πριν και θα γνωρίσεις όπως γνωρίζεσαι από Εκείνον.

Γκρέτα Μαύρο